

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010314
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8713010314.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.04.2016, v trestnej veci proti odsúdenému X. I. pre prečin zatajenia vecí podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 85/2013 zo dňa 07.12.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného X. I..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že ods. X. I. sa v skúšobnej dobe uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 85/2013 zo dňa 10.09.2013, právoplatným 13.11.2013, neosvedčil a trest odňatia slobody uložený mu podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona vo výmere 2 mesiacov vykoná. Zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona odsúdeného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, podal odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť, ktorú neskôr aj písomne odôvodnil. Uviedol, že rozhodnutie napáda pre dôvody podľa § 189 ods. 1 písm. a) - c) Tr. poriadku. Poukázal na odôvodnenie napadnutého unesenia, podľa ktorého počas skúšobnej doby nevedol riadny život, keď sa dopustil spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch tým, že odcudzil odpadovú drevnú hmotu a spôsobil tým škodu poškodenému vo výške 60,- eur a vzhľadom na to súd nemohol voči nemu použiť ust. § 50 ods. 4 písm. a) až c) Tr. zákona. Uviedol, že z rozkazu o uložení sankcie Okresného úradu Poprad, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.02.2015 vyplýva, že sa mal ku krádeži dreva priznať. Zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 14.11.2014 však vyplýva, že on uviedol, že zbiera drevo na skládke, avšak iba to, ktoré je mimo kopy dreva a zabudnuté kusy dreva v tráve. Z rozkazu o uložení sankcie Okresného úradu Poprad, str. 3 tiež vyplýva, že tento sa doručuje jemu na adresu Partizánska 693/81, 058 01 Poprad. Na doručenke Okresného úradu Poprad je uvedené iba X. I. (XXXX), 058 01 Poprad a podpis. K podpisu uvádza, že tento je úplne odlišný od jeho podpisu na doručenke k trestnému rozkazu 5T/83/2013-138, ktorý prevzal dňa 06.11.2013, čo podľa neho vzbudzuje pochybnosť o jeho pravosti s prihliadnutím na to, že nie je zrejmé, ako bolo doručenie vykonané, keďže na doručenke nie je uvedená adresa, ale iba 058 01 Poprad. Podľa jeho názoru vzhľadom na jeho sociálnu situáciu, ktorá je extrémne zlá, je možné aplikovať ust. § 50 ods. 4 písm. a) až c) Tr. zákona. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a primerane mu predĺžiť skúšobnú dobu.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd v predmetnej veci správne zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 85/2013 zo dňa 10.09.2013, právoplatným dňa 13.11.2013, bol X. I. uznaný vinným z prečinu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určená skúšobná doba v trvaní 15 mesiacov.

Keďže podľa § 50 ods. 1, veta druhá Tr. zákona skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, tak skúšobná doba podmiennečného odsúdenia odsúdenému plynula do 14.02.2015.

Pri skúmaní správania sa odsúdeného počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia prvostupňový súd tiež správne zistil, že odsúdený v jej priebehu nevedol riadny život. Svedčí o tom spis Okresného úradu Poprad č. OU-PP-OVVS-2015/001461. Z neho totiž vyplýva, že v priebehu mesiacov august a september 2014, teda počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, spáchal priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch tým, že s C. J. krádežou úmyselne spôsobili na cudzom majetku škodu. Za tento priestupok bol uznaný vinným rozkazom Okresného úradu Poprad zo dňa 13.01.2015, právoplatným 09.02.2015, ktorým mu bola uložená pokuta vo výške 10,- eur.

Spáchanie uvedeného protiprávneho konania v priebehu skúšobnej doby, navyše opäť majetkového charakteru, neumožňujú urobiť záver o tom, že by odsúdený viedol riadny život. Preto prvostupňový súd správne postupoval, keď vo veci vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov, výkon ktorého mu bol pôvodne podmiennečne odložený, vykoná.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona totiž možno vysloviť, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil len vtedy, ak v jej priebehu viedol riadny život; inak je možné, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, nariadiť výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody tak, ako to urobil prvostupňový súd v tomto prípade. Skutočnosť, že účel trestu nie je u odsúdeného možné dosiahnuť len hrozbou výkonu trestu, je zrejmá aj z odpisu registra trestov, v ktorom má ods. X. I. 12 záznamov o spáchaní trestných činov rôznej, najmä majetkovej povahy, pričom bolo na neho viackrát pôsobené aj výkonom trestu odňatia slobody a to aj v II. nápravno-výchovnej skupiny. Naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov za úmyselný trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Tr. zákona č. 140/1961 Zb., ktorý vykonal 10.12.2005.

V súlade so zákonom je tak aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody. Keďže odsúdený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného prečinu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, správne v súlade s § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ odsúdený v dôvodoch svojej sťažnosti spochybňuje právoplatné rozhodnutie o priestupku, ktorého sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, je potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie okresného úradu o priestupku je právoplatné a vykonateľné. Je teda nezmeniteľné a záväzné, pričom jeho zrušenie možno dosiahnuť v podstate len na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a to po splnení zákonom presne stanovených podmienok. V predmetnom konaní podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona okresný súd a sťažnostný súd nie sú oprávnené zisťovať správnosť rozhodnutia okresného úradu o priestupku (jeho zákonnosť a odôvodnenosť), ale posudzujú len otázku, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo či je potrebné nariadiť nepodmiennečný trest odňatia slobody, prípadne ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti. V priestupkovom konaní správnosť rozhodnutia o priestupku a jeho právoplatnosť, vrátane jeho doručenia odsúdenému, spochybnené nikým neboli. Po porovnaní podpisu odsúdeného na doručení k rozhodnutiu o priestupku s jeho podpismi na zápisniciach o výsluchu dôvod spochybňovať právoplatnosť rozhodnutia o priestupku nemá ani sťažnostný súd. Preto sú sťažnostné námietky odsúdeného v tomto smere nedôvodné.

Ako nedôvodnú je potrebné vyhodnotiť aj tú sťažnostnú námietku odsúdeného, že v jeho prípade, vzhľadom na jeho sociálnu situáciu, sú splnené podmienky na ponechanie podmiennečného odsúdenia v platnosti podľa § 50 ods. 4 písm. a) až c) Tr. zákona.

Základnou podmienkou pre ponechanie podmiennečného odsúdenia v platnosti totiž v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zákona je, že v čase rozhodnutia podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona skúšobná doba podmiennečného odsúdenia, o ktoré ide, ešte neuplynula (podobne R 44/2013). V predmetnej veci skúšobná doba podmiennečného odsúdenia uplynula 14.02.2015. Preto rozhodnutie o ponechaní podmiennečného odsúdenia v platnosti, napriek tvrdeniam obsiahnutým v sťažnosti odsúdeného, do úvahy ani neprichádzalo.

Krajský súd teda, nezistiac dôvod pre zmenu napadnutého uznesenia, toto uznesenie považuje vo všetkých jeho výrokoch za správne, a preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.